ଏଲିୟା — ସଂଖ୍ୟା ସାତ୍

ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ

Jeff Pippenger
2023-10-07

ଆମେ 1844 ର ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାମାଳାର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ 1863 କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛୁ। ଆମର ପ୍ରଥମ ତର୍କ ହେଉଛି ଯେ, ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସେହି ବର୍ଷରେ, ଯେତେବେଳେ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଇନଗତ ଭାବେ ନିବନ୍ଧିତ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। 1798 ରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ, 1863 ରେ ଶେଷ ହେଲା।

ପ୍ରେରଣା ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଅବତରିତ ହେବାବେଳେ, ସେହି ଘଟଣାର ପୂର୍ବଛବି ମିଲେରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶର ଦୂତ ଅବତରିତ ହୋଇଥିଲେ। ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ ଓ ନଅର ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କର ଶେଷ ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟର ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା।

ଉଭୟ ଅନ୍ତ୍ୟକାଳ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ଇତିହାସର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁଠାରୁ କ୍ରମୋନ୍ନତ ପୃଥକୀକରଣର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇତିହାସର ପ୍ରାଥମିକ ନିୟମ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେବାବେଳେ, ସେହି ସେହି ଇତିହାସର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ। ସନ୍ଦେଶ, ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶବାହକ—ଏହିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜସ୍ୱ ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପାପ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ସାଧନମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେ ଯଦି ଆସିନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଇତିହାସର ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ପାପ ରହୁନଥାନ୍ତା। ସନ୍ଦେଶବାହକ, ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନ—ଏହିମାନେ ବିଚାରର ସାଧନ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ଇତିହାସର କ୍ରମୋନ୍ନତ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ କରି ଧରିରଖିବେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏହି ଚିହ୍ନ ଦେଲା ଯେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଜନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି। ବିଚାରର ସାଧନ ତେବେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିସାରିଲେ, ପରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ହଠୀ ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହୀ ଜନରୂପେ ଚିତ୍ରିତ, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ ନାହିଁ। ଦୂତ ଅବତରଣ କରିଲାପରେ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶ ଭକ୍ଷଣ ହେଲାପରେ, ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଜନଙ୍କର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ଆମେ ସଂଖ୍ୟା ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି, ସେହିପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଚାର-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛୁ, ଏବଂ ଶେଷରେ, ଆମେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବୁ। 'ଦଶ' ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅର୍ଥ, ଯେ ପାଠ୍ୟାଂଶରେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ସେହି ପାଠ୍ୟାଂଶର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ।

ଦଶ ପରୀକ୍ଷା ାର କ୍ର ମ ନିରାଶାର ସ୍ଥ ାନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ—ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲ ପାଇଁ ଯଥା ଲାଲ ସାଗରତୀରେ, କିମ୍ ୍ବା ମିଲ୍ଲ ରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22ରେ। ସିଷ୍ଟ ର ହ ୍ୱାଇଟ ସେହି ସମୟରେ ଉଦ୍ ଘାଟିତ ହୋଇଥିବା "landmark" ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ "the passing of time" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ତାହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତ ି। ଇବ୍ର ୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରାଶା ଥିଲା ଫାରାଓଙ୍କ ସେନାବଳର ଭୟାବହ ସଙ୍କ ଟ। ଇବ୍ର ୀମାନଙ୍କ ମଧ ରେ

ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶକ୍ତ ି ପ୍ର ତି ବିଶ୍ୱ ।ସର ଅଭାବ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ସେନା ପ୍ର ତି ଭୟର ପ୍ର ତିକ୍ର ିୟାରେ ପ୍ର କାଶ ପାଇଥିଲା, ଯେପରିକି ଦ
ଏବଂ ଅନ୍ତ ିମ ପରୀକ୍ଷ ।ରେ ମଧ   ହୋଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଆରମ୍ଭ ରୁ ଶେଷକୁ ଦର୍ଶାନ୍ତ ି, ସେହିହେତୁ ଦଶ ଗୁପ୍ତ ଚର ଯେ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ।ତ
ଦେଶର ଦୈତ୍ୟ ମାନଙ୍କ   ପ୍ର ତି ଭୟକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ଭୟ ଲାଲ ସାଗରତୀରେ ତାଙ୍କ ର ନିରାଶାକୁ ମଧ   ଉତ୍ପ ନ୍ନ
କରିଥିଲା। ମିଲ୍ଲ   ରାଇଟ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନ ପାଇଁ ଦଶମ ଏବଂ ଅନ୍ତ ିମ ପରୀକ୍ଷ । ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀ ହେବ, ଯେପରି
1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ଥିଲା।

ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର କ୍ରମୋନ୍ନତ ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ମହା ନିରାଶା ଏକ ଏମିତି ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତିଦାନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ଲୋହିତ ସାଗରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ। ସେହି ମହା ନିରାଶା ସମୟରେ "ସମୟର ଗତି" ଏକ ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଭୁଲ ବୁଝିବାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶେଷଟି ପ୍ରଥମଟି ସହିତ ଏକେଇ ହେବ। 1863 ମସିହାରେ, ପ୍ରାକୃତିକ ଇସ୍ରାଏଲର ନେତାମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିକଟେଇ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ପୁନର୍ବାର ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ, ଏବଂ ବାଇବେଲର ସବୁଠାରୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, କିମ୍ବା ଆପଣ କହିପାରନ୍ତି, ଭୁଲ ବୁଝିଲେ। ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଭୟ ଇସ୍ରାଏଲରେ ସେହି ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ଶେଷଟି ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଏବଂ ଶେଷରେ, ଉଭୟ ଘଟଣାରେ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପୁନଃ ଫେରିଯିବାର ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଥିଲେ।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଲାଓଦିକିୟାନ୍ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମାନ କରିନଥିଲେ। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେହି ସଙ୍କଟର ସମାଧାନ କରିପାରିନାହାନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ତାହା କରିବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ସେମାନେ କଳ୍ପିତ କାହାଣୀର ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ପରିବେଷଣ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସଙ୍କଟ ସେହି ପଦ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> "ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଉଭୟ ଥିଲା, ସେହି ଘୋଷଣା ଏହା ଥିଲା, 'ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।' [ଦାନିୟେଲ 8:14.]" The Great Controversy, 409.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପଦ ଚଉଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁତ କିଛି କହେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବେଭି ସେହି ପଦ ବିଷୟରେ କରିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଉଠାନ୍ତି ନାହିଁ। ସେହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ହେଉଛି, ପଦ ଚଉଦ ଏକ "ଉତ୍ତର"। ଯଦି ଉତ୍ତରକୁ ଉଦ୍ଭବ କରାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ତାହାରେ ସମ୍ମିଳିତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ଉତ୍ତର ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯାଏ। ଯୁକ୍ତିଗତ ଭାବେ, ବ୍ୟାକରଣଗତ ଭାବେ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଭାବେ ପଦ ତେରକୁ ପଦ ଚଉଦରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ପଦ ତେର ହେଉଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ପଦ ଚଉଦ ହେଉଛି ଉତ୍ତର।

ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ଯେତେବେଳେ ସଠିକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ୍ୟକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଏ ତାହାଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ଦେଇଥାଏ। ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ୍ୟ "ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ" ନୁହେଁ, କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସେହିଅଟେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, 1863 ମସିହାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଯେତେବେଳେ "ସାତ କାଳ"କୁ ଭୁଲ ବୁଝି ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ସରାଇଦେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ୍ୟର ସତ୍ୟ ଅର୍ଥକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସଂଜ୍ଞାପିତ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ। ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଅର୍ଦ୍ଧସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ। ସଠିକ ଭାବରେ ବୁଝିଲେ, ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଦାବି କରେ, ଯାହା ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରଧାମର ପରିଶୋଧନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ସେହିପରି ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଦାବି କରେ, ଯାହା ସେନାଦଳର ପଦଦଳନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 'ପବିତ୍ରଧାମ'କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 'ସେନାଦଳ'କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ।

ଏହି ଦୁଇଟି ପଦର ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଅଧ୍ୟୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ଯାହାକି ଏହି ଲେଖାମାଳାର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କରିବାକୁ ମୁଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁ ନାହିଁ। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷାନୁବର୍ଷ ପୁନଃପୁନି ଆଲୋଚିତ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ Habakkuk's Tables ଶ୍ରେଣୀରେ ମିଳିପାରେ। ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଲୀୟାଙ୍କ ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛି ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି।

ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲର୍ ଥିଲେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳର ଏଲିୟା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆବିଷ୍କାର ଥିଲା ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର ସାତ କାଳ; ଏହିପରି 1863 ମସିହାରେ ସେହି ସତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେଉଛି ଏଲିୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ। ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସେହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି, ଯାହା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ଉଭୟ ପରୀକ୍ଷା ଏହି ଭୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ, ଅଜାତୀୟ ଜାତିମାନେ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ। ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା, ନୀତିରେ ସେହି ଏକେଇ ଥିବାରୁ, ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାଠାରୁ ଅଧିକ ବିଦ୍ରୋହୀ ଥିଲା, କାରଣ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଜୟର ଇତିହାସ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ସ୍ଥିର ବିଶ୍ୱାସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା। ସେମାନେ ଲାଲ ସାଗର ପାଖରେ ଯେତେ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଅନେକ ଅଧିକ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। 1863 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାଉଥିଲା ଯେ ମହା ନିରାଶା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ଜଣେ ଅଧିନାୟକଙ୍କୁ ବାଛି ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଏବଂ ଦାନିଏଲ୍ ଯାହାକୁ ମୋଶାଙ୍କର "ଶପଥ" ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହା ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ।

ସାତ ସମୟକୁ ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଭାବେ ତାହାର ବୈଧତାର ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ମୁଁ ଏହାର ବୈଧତାକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାରରେ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ସରଳ ତର୍କ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ, 1863 ମସିହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା କ'ଣ ତାହା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଛି।

> "ଶୟତାନ ... ସଦା ନକଲିଆ ବସ୍ତୁକୁ ଆଗକୁ ଠେଲି ଆଣୁଛି—ସତ୍ୟରୁ ଦୂରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ। ଶୟତାନଙ୍କର ସର୍ବାନ୍ତିମ ଛଳନା ଏହା ହେବ ଯେ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଫଳ କରିଦେବ। 'ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି' (ହିତୋପଦେଶ 29:18)।" Selected Messages, book 1, 48.

ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀକୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି, ସେ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ ଥର"କୁ ପୁରାପୁରି ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ ବୋଲି ସୂଚନା କରିବାର କୌଣସି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପଥ ନାହିଁ। ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ, ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲେଖମାନଙ୍କରେ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ ଏବଂ Habakkuk's Tables ଶୀର୍ଷକ ଧାରାବାହିକରେ ସୁପ୍ରମାଣିତ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି, ସେ ଆମକୁ ସିଧାସଳଖ ଜଣାଇଥାନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର 1843 ଏବଂ 1850—ଉଭୟ ଚାର୍ଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିଥିଲେ। ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ସେହି ଦୁଇଟି ତାଲିକା Habakkuk ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା। ଉଭୟ ଚାର୍ଟ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ ଥର"କୁ ନିଜ ନିଜ ଚିତ୍ରାଙ୍କିତ ବିନ୍ୟାସର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଉଭୟ ଚାର୍ଟରେ "ସାତ ଥର"ର ରେଖାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ରୁଶ "ସାତ ଥର"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାର କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି।

ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ପଟିକା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମର୍ଥନ ସହିତ, ସେ ଅନେକଥର ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଆମେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅବିରତ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଚାଲିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ଯେକୌଣସି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସକାର ଯିଏ ମିଲେରୀୟମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ କିପରି ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ବୋଲି ବିଚାର କରନ୍ତି, ସେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ 1843 ମସିହାର ଚାର୍ଟକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ସେ କେବଳ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଏକେ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଅବିରତ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ

ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ବରଂ ସେ ଅନେକ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସତର୍କ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେହି ସନ୍ଦେଶମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନଙ୍କ ଇତିହାସ ସମଗ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଆକ୍ରମଣମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରନ୍ତି, ସେ ପୁନଃପୁନି ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ।

ଯଦି ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲ ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଚିତ୍ରରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ସେହି ସନ୍ଦେଶମାନେ ମଧ ଭୁଲ ଥାଏ। ଯଦି 1840 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲରାଇଟମାନେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ତାହା ଭୁଲ ଥିଲା, ତେବେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ପୁନଃପୁନଃ ଏହି ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଯେ ମିଲରାଇଟ ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି ଭିତ୍ତି, ତାହା ମଧ ଭୁଲ ଅଟେ। ଯଦି ସେହି ସନ୍ଦେଶମାନେ ଭୁଲ ଥିଲେ, ତେବେ ସେହି ଏକେଇ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିରତ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପୁନଃପୁନଃ ଆଜ୍ଞାମାନେ ମିଥ୍ୟା ପରାମର୍ଶ ଅଟେ। ଯଦି ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଭିତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ନ କରେ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ସାତାନୀୟ ଆକ୍ରମଣରୁ ସଂରକ୍ଷିତ ଓ ରକ୍ଷିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ତେବେ ସେହି ପରାମର୍ଶମାନେ ମଧ ଭୁଲପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି। ଏହି ଇତିହାସର ଏଲିୟାହ ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଭୁଲ ବୋଲି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିବା, ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେବ ଯେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଥିଲେ।

ଆଧୁନିକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ଏବେ ମଧ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସେମିନାରଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ଯେ ଅବଶିଷ୍ଟ କଳିସିଆ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ, ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଅଧିକାର କରିଥିବ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ କଳିସିଆ-ସଦସ୍ୟତାରେ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓ ଇତିହାସ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସମର୍ଥନ ଏବଂ ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁଚ୍ଛେଦର ଅର୍ଥ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ?

> "ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ପାଖରେ ଭୟ କରିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି—ଯଦି ଆମେ ଭୁଲିଯାଉ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ କିପରି ପରିଚାଳିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମର ଅତୀତ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ।" Life Sketches, 196.

୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏକ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚି ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆଇନସମ୍ମତ ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ନିବନ୍ଧିତ ହେଲା, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାସୀର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଗଠନ କରିବ; ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ପରିଭାଷା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ହେଉଛି ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ।

> "ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲୁଥିବା ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନଗୁଡ଼ିକରେ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଚର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ଆଚାର-ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ସମର୍ଥନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ପାପବାଦୀମାନଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ତାହା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ପୁରୁଣା ବିଶ୍ୱରେ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚତା ପାପସତ୍ତା ହରାଇଛି, ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚତାକୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଆମେରିକାରେ ପୁନର୍ବାର ଅଧିଗତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦ୍ୱାର ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି।" The Great Controversy, 573.

ସଂଗଠନର ଆବଶ୍ୟକତାର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ସରକାର ସହିତ ବୈଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଯେ ପୂର୍ବଧାରଣା ଧରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ—ଏମିତି ଏକ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଜାତିର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ "Civil War" ବୋଲି ପରିଚିତ ରକ୍ତସ୍ନାନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା—Millerites ଆନ୍ଦୋଳନର ଶେଷ ଘଟିଲା। 1863 ମସିହାରେ, ମୁଦ୍ରିତ ଏକ ଲେଖା ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଚାର୍ଟ—ଉଭୟ ମାଧ୍ୟମରେ—Seventh-day Adventist ଚର୍ଚ୍ଚ ଦାସପ୍ରଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ମୋଶାଙ୍କର ଶପଥ ବୋଲି କହନ୍ତି। 1850 ମସିହାରେ, ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ 1843 ର ତାଲିକାରେ ସେ ନିଜ ହାତ ଢାକି ରଖିଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। 1850 ମସିହାରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଚାର୍ଟ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସାଧନ କରିଥିଲା, କାରଣ Ellen White କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଦେଖିଥିଲେ "that God was in the publishment of the chart," ଏବଂ ସେହି ସହିତ ସେ ଏହାକୁ ମଧ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ 1850 ର ଚାର୍ଟ ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ପରିଚିହ୍ନିତ ଅଛି।

୧୮୫୦ ମସିହାର ଚାର୍ଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ୧୮୪୩ ମସିହାର ଚାର୍ଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଏକେଇ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ମୃତ୍ୟୁପଥଗାମୀ ଜଗତଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରର ଉପକରଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା। ଲାଲ ସାଗରରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଯାହାର ପ୍ରତୀକୀକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ ଲଂଘିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ ଲଂଘିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସେନାଦଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳି, ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅପରାଧ, ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଦତଳରେ ଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରାଯିବା ବିଷୟକ ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ତେବେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେବ।" ଦାନିଏଲ 8:13, 14.

୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା, ଯାହା ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାବେଳେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମହାନ ଆଲୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। 1863 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତି ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା, ଯାହା ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସେନାଦଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାବେଳେ ମହାନ ଆଲୋକ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସର ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରାଗଲା ଓ ପାଶେ ସାରି ଦିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ମହାନ ଅନ୍ଧକାର ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା।

> ଏବଂ ଏହିହେଉଛି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା, ଯେ ଜ୍ୟୋତି ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜ୍ୟୋତିଠାରୁ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଅଧିକ ଭଲପାଇଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା। ଯୋହନ 3:19।

ଏହି ଲେଖାକୁ ଯେ ତର୍କରେ ମୁଁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ସେହି କଥାକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି। ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କି ଈଶ୍ୱର 1843 ଏବଂ 1850 ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ?

> "ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ 1843ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହାତ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଯେ ସେଥିରେ ଥିବା ସଂଖ୍ୟାମାନେ ସେ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ସେପରି ଥିଲେ; ଯେ ତାଙ୍କର ହାତ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଭୁଲ ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା, ଯେପରି କାହାରି ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହା ପଡ଼ିପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହାତ ହଟାଯାଇନଥିଲା।" Early Writings, 74.

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଭାଇ ନିକୋଲ୍ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନକାର୍ଯ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବାଇବେଲରେ ଏହି ଚାର୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଚାର୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ଯଦି ଏହା ଜଣେ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି; ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ବୃହତ୍ତର ପରିମାଣରେ ଅଙ୍କିତ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଚାର୍ଟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରିଥାଏ, ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରିମାଣରେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି।" Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

୧୮୪୦ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକାଳରେ ମିଲରାଇଟମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର କି ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ?

> "ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କୌଣସି ନୂତନ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉନାହାନ୍ତି। 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହାର କରିଥିଲା, ଆମେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ହିଁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଅଛୁ।" Review and Herald, January 19, 1905.

“1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ୁ ଓ ସ୍ତ୍ର ୀମାନଙ୍କ ୁ ଉତ୍ତେ ଜିତ କରିଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେ ଶଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ର ଚାର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ଆମର ସମୟ ଓ ଶକ୍ତ ି ନିବେଶ କରିବାକୁ ଇଶ୍ୱ ର ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତ ି।” Manuscript Release, Number 760.

1840–1844 ମଧ୍ୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜମାନଙ୍କର ଦିଗଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି। ସେହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ।

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ, ‘ଧନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଓ ଧର୍ମୀଲୋକ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖିନଥିଲେ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶୁଣୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୁଣିନଥିଲେ’ [Matthew 13:16, 17]। ଧନ୍ୟ ସେହି ଚକ୍ଷୁମାନ, ଯେଉଁମାନେ 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦେଖିଥିଲେ।”

“ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଉଛି; ଶେଷକାଳୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅତି ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ। ସିଘ୍ର ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିଅନୁସାରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯିବ, ଯାହା ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ଘୋଷରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

“ଆମେ 1841, ’42, ’43, ଓ ’44 ମସିହାରେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଓ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ହେବ। ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷିତ ହେବ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଗଭୀର ଦୃଢ଼ସଙ୍କଳ୍ପ ସହିତ ଓ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ।” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“ଆମେ କାର୍ଯ୍ୟର ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁର୍ବଳତା ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରତାକୁ ବୁଝୁଛୁ। ଆମେ ଏକ ଅନୁଭବ ପାଇଛୁ। ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଆମେ ଭରସାର ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବୁ, ଏହି ନିଶ୍ଚୟତା ସହିତ ଯେ ସେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ହେବେ। 1906 ମସିହାରେ ସେ ଆମ ସହିତ ରହିବେ, ଯେପରି ସେ 1841, 1842, 1843, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଆମ ସହିତ ଥିଲେ।” Loma Linda Messages, 156.

“ଆମ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ଯେମାନେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ନେତାରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ ସୁଦୃଢ଼ ହେବା ଉଚିତ। ପରମେଶ୍ୱର ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ସେ ଯେପରି ଆମକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ, ଆମ ପାଖରେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି।” General Conference Bulletin, April 1, 1903.

“ସତର୍କବାଣୀ ଆସିଛି: 1842, 1843, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଥିବା ସମୟରୁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଆମେ ନିର୍ମାଣ କରୁଥାଉଛୁ, ତାହାକୁ ବିଚଳିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି ସନ୍ଦେଶରେ ଥିଲି, ଏବଂ ସେଥିଠାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଁଡିରହିଛି, ଯେ ଆଲୋକ ଆମକୁ ଈଶ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହି। ଯେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଆମର ପାଦ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ମଞ୍ଚରୁ ଆମେ ଆମ ପାଦ ହଟାଇବାକୁ ମନସ୍କ ନୁହୁଁ, କାରଣ ଦିନକୁ ଦିନ ଆମେ ଗଭୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରି, ଆଲୋକ ଖୋଜୁଥିଲୁ। ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି କି ଈଶ୍ୱର ଯେ ଆଲୋକ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିପାରିବି? ସେହି ଆଲୋକ ଯୁଗଯୁଗର ଶୈଳ ସଦୃଶ ହେବାକୁ ଅଛି। ଯେବେଠାରୁ ତାହା ଦିଆଯାଇଛି, ସେବେଠାରୁ ଏହା ମୋତେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି।” Review and Herald, April 14, 1903.

ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱର କି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଆକ୍ରମଣମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷୀଣ କରିଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଥିଲା?

> “ସତ୍ୟ ର ମହାନ ଚିହ୍ନ ସ୍ଥ ଳମାନ, ଯେମାନେ ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୟ ଇତିହାସରେ ଆମର ସ୍ଥ ିତି ଓ ଦିଗ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ଦେଖାଉଛନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ସୁରକ୍ଷ ିତ ରଖିବା ଉଚିତ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱ ଂସ କରାଯାଇନହେଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥ ାନରେ ଏମିତି ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ମାନଙ୍କ ୁ ସ୍ଥ ାପିତ କରାଯାଇନହେଁ, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଆଲୋକର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଧିକ ଭ୍ର ାନ୍ତ ି ସୃଷ୍ଟ ି କରିବେ।” Selected Messages, book 2, 101, 102.

> “ଆଜି ଶୟତାନ ସତ୍ୟର ସୀମାଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଖୋଜୁଛି,—ସେହି ସ୍ମାରକଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପଥଧାରାରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଆମେ ସେହି ବୃଦ୍ଧ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଅନୁଭବର ଆବଶ୍ୟକତା ରଖୁଛୁ, ଯେମାନେ ନିଜ ଘରକୁ ଦୃଢ଼ ଶିଳା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଦୁର୍ନାମରେ ଯେପରି ସୁନାମରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଟଳ ରହିଛନ୍ତି।” Gospel Workers, 104.

> “ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ, ଧର୍ମ ଓ ଅଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ କରିପାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିନା ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ଜଗତକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆନ୍ତି ନାହିଁ। ସଙ୍କଟକାଳରେ ଯୁଦ୍ଧର ଅଗ୍ରସାରୀ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି। ସଙ୍କଟର ସମୟରେ ସେ ପୁରାତନ କାଳରେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦେବେ। ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ବୟସ୍କ ପତାକାବାହକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିତ ହେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବ, ଯେଣେକି ଏହି ବିଶ୍ୱସ୍ତଜନମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ହେଉନ୍ତୁ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ହେଉନ୍ତୁ; ଏହି ବିଶ୍ୱସ୍ତଜନମାନେ ଏତେ ଅନେକ ସଂଘର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ପୁନଃପୁନି କଥା କହିଛନ୍ତି, ସଠିକ ପଥକୁ ଦେଖାଇଦେଇ ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତ ପଥକୁ ନିନ୍ଦା କରି। ଯେତେବେଳେ ବିପଦ ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଅଗ୍ରଗାମୀ କର୍ମୀମାନେ ଅତୀତର ଅନୁଭବଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍କଥନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଏପରି ସଙ୍କଟ ଆସିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁଥିବା ଅଜଣା ଭାବଧାରାମାନେ ଭିତରକୁ ଆଣାଯାଇଥିଲେ।”

> “ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ବୃଦ୍ଧ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଆବଶ୍ୟକ; କାରଣ ଶୟତାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଯୋଗକୁ ନଜରରେ ରଖିଛି, ଯେଣ୍ଣୁଲେ ପୁରୁଣା ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ—ପଥଧାରାରେ ଉତ୍ଥାପିତ ସ୍ମାରକମାନଙ୍କୁ—ଅମୂଲ୍ୟ କରିଦେବାକୁ।” Review and Herald, November 19, 1903.

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନ୍ତ ହେଲା, ସେହି ଇତିହାସର ଏଲିଆହଙ୍କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା। ଏହାର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆ଼ଠର ସେହି ଦୁଇଟି ପଦ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଆଲୋକ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଥମଟିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର ଶେଷଟିରେ ସେନାଦଳ ଉପରେ ଅନ୍ଧକାର ଆଣାଗଲା।

> “ଗୋଟିଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ: ସେହି ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ସାତାନଙ୍କର ପତାକା ତଳେ ନିଜ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର Testimonies ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମିଳିତ ସତର୍କବାଣୀ ଓ ତିରସ୍କାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ନିଜର ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ।”

> “ଅଧିକତର ପବିତ୍ରୀକରଣ ଏବଂ ଅଧିକ ପବିତ୍ର ସେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ଏହା ଅବିରତ ଭାବେ କରାଯାଇବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ସୁବୁଦ୍ଧିକୁ ଫେରିବେ। ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ରହିଥିବା କେତେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ସହକର୍ମୀ ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରର ରାଜକୁମାରଙ୍କ କଳା ପତାକା ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।”

> “ମୁଁ ଏହା କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଅମୂଲ୍ୟ ସତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଦ୍ଘ ାଟିତ ହେଉଛି। ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ର ୀମାନେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷ ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ପାନ କରିବାକୁ ହେବ। ବୁଝାମଣାର ଏକ ବିକାଶ ହେବ, କାରଣ ସତ୍ୟ ନିରନ୍ତ ର ବିସ୍ତ ାର ପାଇଁ ସକ୍ଷ ମ। ସତ୍ୟ ର

ଦିବ୍ୟ ପ୍ର ବର୍ତ୍ତ କ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ର ସର ହୁଅନ୍ତି, ଅଧିକ ନିକଟ ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ମଧ ଅଧିକ ନିକଟ ସମ୍ମିଳନରେ ପ୍ର ବେଶ କରିବେ। ଯେପରି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ କୁ ସ୍ୱ ର୍ଗର ରୁଟିରୂପେ ଗ୍ର ହଣ କରିବେ, ସେପରି ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶଗମନ ପ୍ର ଭାତ ସଦୃଶ ପ୍ର ସ୍ତୁତ। ଯେପରି ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷ ଣ କଲେ ଦେହ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ପାଏ, ସେପରି ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଗ୍ର ହଣ କରିବେ।

"ମିଶରୀୟ ବନ୍ଧନରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଅରଣ୍ୟ ମାଧମରେ କାନାନକୁ ନେଇଯାଇଥିବାରେ ତାଙ୍କର ଯୋଜନାକୁ ଆମେ ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ର ମଧ ବୁଝୁନାହୁଁ।"

"ସୁସମାଚାରରୁ ପ୍ରଭାଶାଳୀ ହେଉଥିବା ଦିବ୍ୟ କିରଣମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଆମେ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ, ସେପରି ଆମେ ଯିହୁଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ଲଭିବୁ, ଏବଂ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗଭୀର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ରଖିବୁ। ସତ୍ୟର ବିଷୟରେ ଆମର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି। ଆମେ କେବଳ ଆଲୋକର କିଛି କିରଣମାତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରିଛୁ। ଯେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ବାକ୍ୟର ଅଧେତା ନୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ଯିହୁଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ୟାମାନଙ୍କର ସମାଧାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ମନ୍ଦିର-ସେବା ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ମହାନ ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ଲୌକିକ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧିତ ହୁଏ। ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନରେ ସେହି ବିଧିମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଆବୃତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ।" Spalding and Magan, 305, 306.

ଆସନ୍ତା ଲେଖାରେ ଆମେ 1863 ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକତା ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।